

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 6. marca.

„Neue Freie Presse“ priobčila je dne 4. t. m. v podobi dopisa članek, kateri je tako dobro pisan, da bi bilo škoda, ko bi ga ne priobčili čitateljem svojim. Rečeni članek slove:

„Iz Prage se danes javlja, da je konfiskacija manifesta mladočeskíh poslancev o spravi sedaj potrjena, ker se je vsebina manifesta zagrešila proti §§ 300. in 302. kaz. zak. Daleč bodi od nas, da bi sodniško razsodbo kritikovali in mi ne dvomimo, da so sodci, ki so razsojevali o mladočeskem manifestu, svojo sodbo znali utemeljiti s stališča zakonov. Toda, da je manifest prišel pred sodce, k temu trebalo je akcije od vlade zavisnega obtoževalnega oblastva in tu nastane politično vprašanje, je li bilo prav, zapleniti to izjavo. Bojimo se zelo, da nemško-českí spravi ni nič toli pogubno, kakor taka zaščita z roko državnega pravdnika, ki zabranjuje kritiko o spravi, kakšen utis naj dobi narod češkí o spravi, ako gleda, ko se sprava tako boječe čuva pred vsako kritično besedo in da se mladočeskí poslanecem, ki se s spravo ne strinjajo, ne dopušča, da bi svoje nasprotno mnenje povedali svojim volilcem?

Mi mislimo, da bode takšno postopanje imelo baš nasprotni uspeh. Mladočeskí volilci ne bodo dobili utisa, da so njihovi poslanci pretiravali in krivično kritikovali, ampak mislili si bodo: sprava, katera se mora s takimi sredstvi čuvati, ne prenaša odkritosrčne kritike. In če se to mnenje zaplodi mej širše slojeve naroda češkega, to pač ne bode pospeševalo sprave in izvršitve njene, bode jej marveč naravnost nevarno. Nam se gotovo ni bati sumnje, da simpatizujemo z narodnimi in narodno-gospodarskimi težnjami Mladočehov in ž njih skrajno-fanatično agitacijo; ali baš zato, ker gre tu za nasprotnika, ne pa za našo stvar, moramo tem povodom poudarjati da se ne strinja z zahtevami parlamentarnega življenja, ako se prepreči občevanje močne parlamentarične stranke ž njenimi volilci, da, mi mislimo celo, da je skupna naloga vseh strank, da se to popravi. Takrat bil je zaplenjen mladočeskí manifest; ko se je konec prejšnje

postavodavne dobe zedinjena levica z manifestom obrnila do svojih nemško-českíh poslancev, zadela je njihovo izjavo ista usoda, da ne govorimo o nemškíh poslancev manifestu po dogodku v Kuhlach. Jutri utegne biti zaplenjen manifest poljskega kluba, drugikrat izjava kluba Hohenwartovega, kajti, kakor skušnja uči, gleda se le na to, kaj jim prija, kaj ne. Da pa občevanje velikih parlamentaričnih strank državni pravdnik na tak način zadrževati more, to je pač oviranje vsega parlamentarnega življenja, katero se vrši v tem, da so izvoljenci v zvezi z volilci in da imajo poslanci svoj upliv na prebivalstvo.

Justični minister grof Schönborn je malo mesecev po svojem nastopu izdal naredbo, katera je povsod ugajala. Grof Schönborn je v tej naredbi z dne 19. januarja 1889. državna pravdníštva opominjal na član 13. državnih osnovnih zakonov o pravici, izražati svobodno svoje mnenje in jim naročal, da naj dobro razločujejo mejo mej dovoljenim kritikovanjem vladnih dejanj na jedni, in mej ščuvanjem k sovraštvu in zaničevanju na drugi strani. Naposled je državnim pravdníštvom naročil, da znake kaznjivega dejanja presoajo z isto skrbnostjo, kakor pri subjektivnem postopanju.

Malo več nego leto dnij je preteklo, odkar se je ta naredba izdala in že jo je menda zadela ista usoda, kakor mnogo drugih naredeb, — da namreč ni več v svežem spominu. Baš to pa bi moralo vsem strankam biti nagib, da bi skupno postopale. Zdravemu javnemu življenju na korist, mora se v tem napraviti prememba, in ako je obstoječi zakon uzrok temu zlu, potem za vse stranke v državnem zboru ni nujneje naloge, nego prememba tega zakona. Kar se pa tiče konkretnega slučaja, ne more se dovolj pogosto niti dovolj ostro naglašati, da nemško-českí spravi ne preti nobena večja nevarnost, nego zaščita policije in državnega pravdnika.

Po volitvah v Nemčiji.

Preteklo soboto vršile so se po vsej Nemčiji ožje volitve, katerih izid nam je stoprav sedaj popolnoma znan. Kakor prve, v istem zmislu in tiru

vršile so se ožje volitve, zmagujoče stranke naraščale so tudi preteklo soboto, kartelske stranke pa so tudi pri ožjih volitvah zgubljale mandate.

Pregledamo li vsa volišča, vidimo naslednji rezultat. Najhujše poraženi so narodno-liberalci, njih število skrčilo se je od 96 na 39 poslancev. Tudi nemški konservativci neso imeli sreče. V prejšnjem državnem zboru bilo jih je 78, v sedanjem jih bode le 67. Državna stranka je tudi zelo oslabela, z 39 prišla je na 22.

V volilnem viharji se je izredno dobro držal katoliški centrum pod fizično malim, a duševno velikim Windhorstom. Centrum ima 103 poslance. Napredujoče in zmagujoče stranke dosegle so pa uprav sijajne rezultate. Nemška svobodomiselna stranka pomnožila se je, kakor je Evgen Richter že pred letom dnij prorokoval, na 70 poslancev (prej jih je imela le 36). Še sijajnejša je zmaga socijalistov, ki imajo sedaj 35 poslancev, dočim so jih doslej imeli le 11. Ti dve stranki pridobili sta torej 58 mandatov, kar je izredno veliko.

Poleg njih pa z veseljem opažamo, da so se Poljaki, katere tlači železna roka, jako hrabro držali. Število zastopnikov svojih pomnožili so od 13 na 16, kar je velemnogo, ako premislimo njihov opasni položaj. Razun teh pa je voljenih še 10 pristavev ljudske stranke, 10 Velfov, 13 Alzačanov (poprej 14) in 4 protisemiti. Državni zbor nemški bode torej tudi v bodoče imel pisano množino strank, mej katerimi je najmočnejša Windborstov katoliški centrum, broječ nad četrtino parlamenta.

Preudarjamo li razmerje strank vladi nasproti, pridemo do nastopnih zaključkov. V prejšnjem državnem zboru naslanjala se je vlada na takozvane kartelske stranke, ki so vkupe imele 217 poslancev. Te stranke so bile: narodno-liberalci, konservativci in državna stranka. Vse vkupe pa imajo sedaj le 128 poslancev. Nasproti pa se je opozicija silno okrepila. Centrum, svobodomiselna stranka in socialni demokrati imajo vkupe 208 glasov. Ker ima ves državni zbor nemški 397 poslancev, je odločitev vseh vprašanj od njih zavisna, ako bodo vzajemno postopali.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Potem so pripeljali kapitana Bašarina. Pugačov mu ni rekel ne besede in je ukazal tudi njega obesiti, pa ujeti vojaki jeli so zanj prositi. „Ako je bil z vami dober, pravi samozvanec, ga oprostim.“ Ukazal je njega, kakor tudi vojake ostríči po kazaški, ranjene pa odpeljati v trdnjavo. Kazake, ki so bili v oddelku, vsprejeli so puntarji, kot tovariše. Na vprašanje, zakaj se niso koj zedinili z obsadniki, odgovorili so, da so se bali pešcev.

Od Iljinske se je Pugačov zopet obrnil proti Verhni-Ozerui. Vedno je želel vzeti jo, tem bolj, ker je v njej bivala žena brigadirja Korfu. Zarotil se je, da jo bo obesil, jezé se nad njenim možem, kateri ga je mislil prekaniti z lažnjivimi dogovori.

Dne 30. novembra je z novega obkolil trdnjavo, in ves dan streljal nanjo iz topov, poskuša je naskok zdaj s te, zdaj z druge strani. Demarin je stal ves dan na nasipu zaradi ohrabrenja svojih in sam zažigal top. Pugačov je odstopil in hotel iti

proti Stanislavskemu, pa se je premislil, ko je orenburško pošto ujel, in se je vrnil v Berdsko slobodo.

O njegovi odsotnosti hotel je Reinsdorp napraviti izhod in dne 30. po noči je vojska nastopila pot iz mesta, pa konji, izstradani vsled pomanjkanja krme, padali so in hropeli pod težo artilerije, nekoliko kazakov je pa pobegnilo. Vallenštern se je moral vrniti. V Orenburgu jelo se je čutiti pomanjkanje v zalogah. Reinsdorp zahteval je hrane od Dekalonga in Stanislavskega. Oba sta se izgovarjala. Vsak čas je pričakoval prihoda nove vojske in ni prejel o njej nikake vesti, ker je bil odrezan povsod razen Sibirije in Kirgiško-kajsačkih step. Za razumljen je jezika pošiljal je včasih do tisoč mož in to ne redko brez uspeha. Zmislil si je po nasvetu Timaševa nastaviti pasti okolu nasipa in kakor volkove loviti puntarje, ki so hodili po noči okolu mesta. Sami obsedanci so se smejali nad to vojno zvijačo, dasiravno se jim ni ljubilo smejati se. Pugačov je pa v enem svojih pisem porogljivo očital gubernatorju nesrečno njegovo spodletelo misel, prerokovaje mu pogubo in mu posmehljivo svetoval, udati se samozvancu.

Jaickij gorodok, to prvo gnezdo punta, dolgo časa ni prestopil pokornosti, ker se je bal vojske Simonova. Konečno so pa pogostejša prevažanja puntarjev in lažnjivi glasovi o zajetji Orenburga

oživil pogum privržencev Pugačovljevih. Kazaki, ki jih je Simonov iz mesta na stražo pošiljal, ali pa lovit puntarje, začeli so javno kazati nepokornost, oproščati prijete puntarje, zvezavati zveste starejšine in utekati v tabor k samozvancu. Raznesla se je vest o približanju puntarskega oddelka. V noč z 29. na 30. decembra napotil se je starejšina Mostovščikov proti njemu. Čez nekoliko ur pridirjalo je troje kazakov, ki so bili ž njim, v trdnjavo, in so povedali, da so sedem vrst od mesta mnogo-brojne tolpe puntarjev Mostovščika obkolile in ujele. Velik strah je nastal v mestu. Simonov, prestrašen, je obnemogel; k sreči se je nahajal v trdnjavi kapitan Krilov, odličen in razumen mož. V prvem trenutku nereda je vzel nase načelníštvo garnizone in dal potrebna povelja. Dne 31. decembra je ustopil oddelek puntarjev pod vodstvom Tolkačeva v mesto. Prebivalci so ga vsprejeli v triumfu, se oborožili, s čimur si bodi in se ž njim zedinili, pridrli iz vseh ulic k trdnjavi, zaseli visoke hiše in začeli streljati iz oken. Strelji so pokali, pripoveduje neka živa priča, tako gosto, kakor da bi deset bobnarjev skupaj bilo na boben. V trdnjavi niso padali samo ljudje, katerih se je videlo, ampak tudi tisti, ki so za trenotek izza plotov pogledavali. Puntarji, brezopasni deset sežnjev od trdnjave in večinoma postopači (prostovoljci, zadevali so celó v špranje,

Iz teh podatkov so razmere v novem državnem zboru kolikor toliko jasne, izid volitev je očiten poraz sedanje vlade, kajti le one stranke bile so na zgubi, ki so doslej slepo vlado podpirale. To je znamenit uspeh, morda celo dober nauk.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. marca.

Srednja stranka moravskega veleposestva je že izdala volilni oklic. Oklic je sestavljen bolj iz občnih fraz. O kakem kompromisu s konservativnim ali ustavovnim veleposestvom se nič ne omenja. Oklic pravi, da je naloga srednje stranke delati na to, da se pomanjšajo nasprotja mej narodnostima, pred vsem pa pospeševati narodnogospodarski razvoj. Srednja stranka hoče varovati pravice in samoupravo kraljevin in dežel in koristi monarhije. Ker vlada goji jednake težnje, jo bode srednja stranka podpirala. Liberalni listi se bojé, da bode srednja stranka skušala se bolj približati desnici, ker v oklici svojem tako naglašajo pravice in samoupravo kraljevin in dežel.

Ogerski državni zbor vsprejel je zakon, da se postavi grofu Andrássyju v Budimpešti spomenik na državne stroške. Vsi govorniki so v debati priznavali zasluge Andrássy-jeve. Posebno se je naglašalo, da ima on največ zaslug, da se je osnovala posebna ogerska deželna bramba in pa sklenila zveza z Nemčijo in Italijo, ki je trdna obramba evropskega miru. V imenu skrajne leve je proti predlogi govoril Irányi. On je sicer priznaval pokojničkove zasluge, a je trdil, da je Andrássy tudi marsikaj zakrivil. On je kriv, da imajo Ogri z Avstrijo skupno ministra vnanjih zadev, nadalje je na njem ta madež, da v poslednji rusko-turški vojski ni posredoval in da je Avstro-Ogerska zasela Bosno in Hercegovino.

Vnanje države.

V skupščini srbske se je začela debata o novejši administrativni razdelitvi dežele in se gladko vrši. Pri razpravi o odgovoru na interpelacijo, je li vladi znano, da so bolgarska oblastva zaprla srbskega državljan, ki je sumen umora, je liberallec Srečković hudo napadal bolgarsko vlado, nazivljajo jo vlado terorizma in sile. Ministerski predsednik Grujić ga je zaradi neumestnih napadov na vlado sosedne države odločno zavrnil. On ne dvomi, da bode bolgarska sodnija z zaprtim Srbom pravično postopala. Radikalci odobravalji so ministrov odgovor. — Nezavisni radikalci v Belemgradu hočejo osnovati svojo stranko in izdajati nov list „Narod“.

Danes se bode morda v zbornici francoski odločila osoda Tirardove vlade. Na dnevnem redu je namreč debata o interpelaciji, zakaj se Francija udeleži konference v Berlinu. Opozicija bode vso zgovornost porabila, da vrže vlado. Posebno jo bodo po Boulangerjevi pristaši hudo napadali. Njim je posebno zopern novi minister notranjih zadev Bourgeois, ker je glasoval o svojem času, da se začne sodna preiskava proti ligi patrijotov in proti Boulangerja. Ministerski predsednik sam nema dosti upanja, da bi bil izid debate zanj ugoden, zaradi tega je pa zbolel in se že govori, da hoče dati ostavke.

Zbornici italijanske predložila se je zelena knjiga o abesinskih zadevah, ki obsega 427 strani. V njej so objavljeni dokumenti od 15. dne januarja 1857, ko je Cavouri po misijonarjih začel občeovati z Abesinijo do dne 9. septembra 1889, ko je Menelik sklenil pogodbo z Italijo. V tej pogodbi

so natančno označene meje mej Abesinijo in italijanskim ozemljem v Afriki. Menelik je dovolil, da se bode Abesinija z drugimi vladami pogajala le s posredovanjem italijanskega ministerstva vnanjih zadev. V zeleni knjigi je tudi objavljena pogodba, katero je Italija sklenila dne 13. novembra 1889. z avskim sultanom. Tudi ta vladar priznal je Italiji njeno ozemlje ob Rudečem morju. Ko bi pa kdo Avso napal, bode sultan razobesil italijansko zastavo in se postavil pod italijansko varstvo. Tudi bode sultan zabranil trgovcem z robi pot skozi svojo deželo.

Novi državni zbor nemški snide se sredi aprila. Vlada mu bode predložila predloge glede varstva delavcev. Bode li zakon proti socializmom znova predložila, se ne ve, ker je precej dvomljivo da bi ga državni zbor vsprejel. Vsekako bi se Bismarck poprej moral o tej zadevi sporazumeti s katoliškim centrom. Narodni liberalci bi sedaj morda se dali pregovoriti, da bi glasovali za tak izjemni zakon, ker so volitve končane in so se pri volitvah preverili, kako da napredujejo socialni demokrati.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 4. marca. [Izv. dopis].

Včeraj pokopali smo v bližnjem Šenpetru gospoda Antona Ogulina, kateri je v 72 letu svoje starosti umrl. Mož ni bil nikdar, dasi domačin, naše gore list, marveč najzagrizenejših naših nasprotnikov. Vender je pa v polni meri zaslužil, da se ga v naših listih častno spominjamo. Mož, dasi le advokatski koncipijent samouk, bil je jako nabobražen. S posebno ljubeznijo in marljivostjo ukvarjal se je tudi s kmetijskimi zadevami, posebno z vinogradarstvom, ter kletarstvom. Mož je v teh panogah kmetijstva jako dosti čital, pa tudi praktično skusil. Izgledno izvedene vinograde dr. Zupana v Trškigori, zasadil je v svojem času on. On zasadil je tudi na svojem lastnem posestvu v Lešnici lep vinograd, v katerem je marsikatero fino tujo vrsto trte, ali pa sadnega drevja skusil. Spisal je tudi več poučnih člankov v nemške časnike, posebno v „Weinlaube“. Pa tudi slovenski časniki, kakor „Novice“, posebno pa „Dolenjske Novice“, prijavile so marsikateri prevod njegovih temeljitih nemški pisanih kmetijskih člankov. Na spomlad ni pozabil, za kmetijsko podružnico Novomeško dosti cepičev plemenitih vrst sadnega drevja naročiti, ter jih razdeliti brezplačno mej kmetovalce, posebno pa ljudske učitelje. Poglavitna njegova zasluga je pa pač ta, da je Novomeško kmetijsko podružnico k življenju obudil, ter jej, dasi ne po imenu, pač pa po delavnosti skozi več let pravi načelnik bil. Dve kmetijski razstavi, jedna v Novem Mestu, druga na Krškem, bili sta sad njegovega truda. Sploh, da se je kmetijski stan po Dolenjskem kolikor toliko gibati, za lastne koristi zanimati pričel, hvala in čast za to gre v prvi vrsti rajncemu gospodu Antonu Ogulinu. Za to čast njegovemu spomenu!

Iz Ljutomera 5. marca. [Izv. dop.] V

zadnji skupščini naše čitalnice bila je volitev novega odbora. Udeležba bila je precej živahna, kar pomenja, da še ni ugasnilo zanimanje za najimennitše društvo v našem trgu. Voljeni so bili: Anton Šlamberger, c. kr. notar, predsednikom;

Ivan Kukovec, deželni poslanec itd., podpredsednikom; Ivan Skuhala, dekan in škofijski svetovalec tajnikom; Misja Anton, advokatni koncipijent, blagajnikom; Josip Freuensfeld, učitelj, knjižničarjem; Fran Vedernjak, c. kr. sodn. pristav in Ivan Kryl, réalč. učitelj, odbornikom. — Res je sicer, da naša čitalnica ne spi, posebno ako pogledamo naš preosnovani novi pevski zbor, ki šteje nad dvajset glasov, kar se pač imamo zahvaliti požrtvovalnemu delovanju gosp. kapelnika Josipa Horvata; želeli pa bi vender, da bi se naša čitalnica še bolje zavedala svoje važne naloge in sicer v interesu društva samega in tudi v interesu tukajšnjih Slovencev. Novi odbor moral bode se torej poprijeti z večjo energijo težavnega, a hvaležnega dela.

Sedaj ne izpolnjuje čitalnica svojega namena po svojih pravilih, doslej bilo je le društvo, ki si je naročevalo časopisov. Drugih sredstev pa se bore malo ali pa — kar je navadno — še celo nič ne poslužuje. Lani smo o tem času imeli že več zabavnih večerov, letos še nas je komaj jeden osrečil. Lani se je čitalnica spravila na glediški oder ter je uprizorila jedno igro: „Jedno uro doktor“. Če tudi je igralcem donela od vseh natlačenih kotov burna pohvala, vender smo ostali vsled neugodnih okoliščin pri prvi igri. Letos pa nesrečni barometer prê kaže, da bo na našem glediškem odru suša celo leto. Kdor pa vé ceniti pomen glediške igre, obžalovati mora od srca našo bridko usodo. In kaj je temu pravo za pravo krivo?

Tega je kriva neodpušljiva mlačnost glede narodnosti in ta mlačnost se širi od dneva do dneva. Pri nas velja geslo: „Ako se je zadovoljilo osebnim zahtevam, pa mirna Bosna!“ Ta mlačnost bi zaslužila čisto drugačno ime in trebalo bi, da bi jo neusmiljeno bičali. Mislimo, da se razumemo! — Od novega odbora pa pričakujemo, da se ne bo ustrašil nobenih težkoč, marveč da bo vzbudil naše društvo v novo življenje. — Kakor nam je knjižničar v zadnji skupščini poročal, zanimanje za slovenske knjige je pri nas veliko.

Žalibog, da čitalnična knjižnica nima potrebnih knjig na razpolaganje, a gmotno stanje čitalnice tudi ne dopušča, popolnoma odpraviti te važne pomanjkljivosti. Obračamo se torej do slovenskih rodoljubov in rodoljubkinj, z iskreno prošnjo, da nam blagoizvolijo prispeti s kako knjigo na pomoč. Osebito bi prosili leposlovnih knjig in mej temi najbolj „Zore“ in Dunajskega „Zvona“. Gotovo je rodoljubov, katerim leže take in jednake knjige čisto zastoj, tukaj pa bi nesle obilnih obrestij. Uverjeni smo, da naša prošnja ne bo zaman.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Notarska kandidata dr. Hiacint Bullo v Koldru in Karol Čibej v Gorici imenovana sta notarjema, prvi v Ajdovščini, drugi v Komnu.

— (O Slavjanskega koncertih) dobili smo naslednje podatke: Slavjanski koncertuje že 25 let. V tem času prepotoval je vso Rusijo in bil

iz katerih so streljali oblegani. Simonov in Krilov hotela sta zažgati bližnje hiše. Pa bombe so padale v sneg in ugasnile ali so jih pa koj polili. Niti jedna hiša se ni unela. Nazadnje so se oglašili trije možje redne vojske, da so pripravljeni, zažgati bližnji dvor, kar se jim je tudi posrečilo. Požar se je hitro razširil. Puntarji so zbežali; s trdnjave jeli so s topi nanje streljati; odšli so in odnesli ubite in ranjence. Zvečer je ohrabrena garnizona napravila izhod in srečno zažgala še nekoliko hiš.

V trdnjavi je bilo do tisoč garnizonskih, pokornih vojakov, zadosti smodnika, pa mala zaloga živeža. Puntarji so obsedli trdnjavo, navalili brunov na obgoreli trg in na ceste in ulice, ki so k njemu peljale; za barikade napeljali so šestnajst baterij; v hišah, razpostavljenih strelom, napravili so dvojne stene, mej nje nasuli prsti in začeli podkope delati. Obsedanci so skušali samo oddaljiti sovražnika, iztrebljali trg in napadali utrjene hiše. Ti opasni izhodi vršili so se vsaki dan in vselej z uspehom. Vojaki so bili razkazani, pa, ker so bili pokorni, niso mogli pričakovati milosti od puntarjev.

Položaj Orenburga postal je strašen. Prebivalcem so vzeli moko in kašo, in so jo vsak dan razdajali. Konje so že dolgo krmili z brstjem. Večji del jih je bilo uporabljenih za hrano. Lakota je rastla. Žakelj moke se je prodajal (in to samo

skrival) za petindvajset rubljev. Na predlog Ričkova (akademika, nahajajočega se takrat v Orenburgu), začeli so peči volovske in konjske kože in drobno sesekane mešati v kruh. Nastale so bolezni. Godrnjanje je postajalo glasnejše. Bali so se punta.

V tej skrajnosti sklenil je Reinsdorp še enkrat poskusiti srečo orožja in dne 3. januarja izstopile so vse vojske v treh kolonah iz mesta pod vodstvom Vallenšterna, Korfa in Naumova. Pa tema zimskega jutra, globokost snega in oslabiljenje konj ovirale so združeno sodelovanje vojsk. Naumov je prvi dospel na naznanjeno mesto. Puntarji so ga zagledali in hiteli delati svoja razpoloženja. Vallenštern, ki je imel zasesti visočine in ceste in Berde v Kargaljo, je bil prestrižen. Korf je naletel na silen ogenj iz topov; tolpe puntarjev začele so napadati za hrbtom obe koloni. Kazaki, puščeni v rezervi, zbežali so od njih, prijezdili h koloni Vallenšterna in prouzročili občen nered. Začutil se je mej tremi ognji; oddelek njegov se je zmešal. Vallenštern se je nazaj pomaknil; Korf za njim. Naumov, ki je s početka dovolj srečno deloval, se je zbal, da bi ne bil odrezan in jo je udril za njima. Vsa vojska je bežala v neredu prav do Orenburga, zgubila do štiri sto ubitih in ranjenih in pustila petnajst topov v rokah razbojnikov. Po tej nezgodi ni imel Reinsdorp že več poguma napadno

postopati, in je jel pod brambo zidu in topov pričakovati svojega osvobodjenja.

Bibikov je prispel v Kazan dne 25. decembra. V mestu ni našel ne gubernatorja, ne glavnih uradnikov. Večji del plemenitašev in kupcev je bežalo v gubernije še brezopasne. Brant je bil v Kozmodemjanski. Prihod Bibikova oživil je potrto mesto; prebivalci, ki so odšli, začeli so se vračati. Dne 1. januarja leta 1774 po občni zahvalni molitvi in besedah, ki jih je govoril kazaški arhijerej Venjamin, je zbral Bibikov plemstvo okolu sebe in je govoril umen in silen govor, v katerem je poudarjal sedanjost bēdo in skrb vlade, da se odpravi bēda, in se obrnil k stanu, kateri je bil z vlado vred poklican uničiti punt ter zahteval sodelovanja od njih ljubezni do domovine in zvestobe do prestola. Ta govor je napravil globok utis. Zbor se je še tu odločil sestaviti in oboroževati vojsko konjikov ter postaviti izmed dveh sto duš jednega rekruta. Generalni major Larionov, sorodnik Bibikova, je bil izbran za načelnika legijona. Plemstvo simbirsko, svijažsko in penzensko ja posnemalo ta zgled; bila sta sestavljena še dva vnanja oddelka in izročena načelništvu majorjev Gladkova in Čemerova in kapitana Matjunina. Kazanski magistrat je ravno tako oborožil na svoje stroške eskadron husarjev.

(Dalje prih.)

je celo v malim mestih. Potoval je v Kavkaz, v Sibirijo do mesta Majmačen v Kitaji, potem preko Kaspiškega morja v južno Rusijo in po novi železnici v Samarkand, od koder je 300 vrst (nad 300 kilometrov) potoval na konjih v Taškend. Za potovanje po Sibiriji potreboval je jedno leto in pet mesecev. Dalje je koncertoval s svojo družbo v Nemčiji, Franciji, in na Nizozemskem (Holandskem), v Belgiji, Švici, Turčiji, Srbiji (v Belemgradu 1866. l.), na Rumunskem in v nekaterih mestih v Ameriki. V teh 25 letih prepotoval je 1.206.000 vrst. Za železnice je plačal 860.000 rubljev. Koncertov priredil je 6500, ki so vrgli 4.850.000 rubljev kosmatega dohodka. Stroški za najete dvorane znašali so 165.000 rubljev, za strežaje pri koncertih in biljetera 86.000, za inserate in plakate 206.000 rubljev, za provizije agentom 485.000 rubljev, za troške v hotelih 320.000 rubljev, za nabiranje in tisk napevov in potovanja v ta namen 96.000, za narodne noše pevkam in pevcem 296.000 rubljev.

— (Iz Trsta) se nam piše, da je bila včeraj strašna burja, termometer kazal je — 3° R. — O četrtem koncertu Slavjanskega se nam pa piše, da bode izvestno sijajen, ker je vse nautuženo. Samo za šopke nabralo se je 600 gld. Gospa Slavjanskaja in hčerka Nadinka dobila tudi ta večer vsaka krasen „bouquet“. Nadinka bode ta večer pela krasno napolitansko pesem „Funicoli, Funicolo“ v italijanskem jeziku. S tem jo hočemo zasliliti Italijanom, ki so se ostentativno tako počilo udeleževali koncertov. Vsaka pevka, katerih je 12 v zboru, dobi tudi šopek, dečki, katerih je 18, po prvi točki cerkvenega petja vsak eleganten tok (etui) najfinjših bonbonov.

— (Železnica Ljubljana-Kamnik.) Prva in največja zgradba je most čez Savo pri Črnučah. Most bode lesen in se je začel pred tedni delati, kar je Ljubljančanom zlasti ob nedeljah ugodna prilika, da hodijo delo gledat. Delniška družba za to železnico je tudi že dovoljena in se bode v kratkem konstituirala, ko bode 40% prioritetskih delnic podpisanih. Družbinska glavica znaša 906.700 gld., razdeljenih na 9067 delnic po 100 gld. Prioritetskih delnic lit A bode 3000, prioritetskih glavnic lit B 2667, glavinskih delnic 3400. Poslednjih prevzame državna uprava 2000, dežela Kranjska 700.

— („Brusa“) izšla je včeraj 5. številka. Vsebine: V koši v Pariz. Spisal Vinko Lapajne. — Nos. V veselej družbi govoril Franjo. — Nekemu pesniku. — Ilustracije iz „Brusove“ fizike. — Telegrami. — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Teška glava. Romanca. — Kdo zna bolje lagati? Postno premišljevanje o nebeških in posvetnih obrestih. — Najcenejše kosilo. — Plačal ga je. — „Resnici na čast“ — Stih brez naslova. — Kakor lani. — V slovo. — Profesor dr. Gratzky. — Zlobno sumničenje i. t. d.

— (Umrli) je v torek zvečer g. Leopold Čuk, posestnik v Spodnji Šiški št. 90. v 81. letu dobe svoje.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj peti letošnji večer v soboto 8. t. m. v restavraciji „zur Kugel“ I. am Hof. Čital bode gosp. J. Hönlmann „Zanimivosti iz duševnega življenja gluhonemcev“. Začetek ob 8. uri. S tem se vabijo vsi Dunajski Slovenci najljubšeje na ta večer.

— (Listu „Trieste“) izhajajočemu v Napoli, prepovedalo je notranje ministerstvo uhod v cislitvanske kronovine.

— Znamenje pomladi.) Omenili smo že, da so se že prikazali škinkovci, drozgi, sluke in škrjanci, danes pa nam je prinesel dijak metulja pasarja, katerega je že pred 14 dnevi ujel. Vse te oznanovalec spomladi presenetil je hud mrzaz zadnjih dnij, ki je meseca marca sicer nenavaden.

— (Trgovsko bolniško in penzijsko društvo.) Iz trgovskih krogov došel nam je nastopni dopis: Trgovsko bolniško in penzijsko društvo v Ljubljani sklicuje na 9. t. m., to je v nedeljo dopoldne ob 1/2 10. uri v mestni dvorani izvanredni občni zbor, pri katerim se bode le o prenatrdbi društvenih pravil sklepalo, kojih načrt je vlada že jedenkrat zavrgla. — To društvo je bilo dosedaj prosto; bode pa za naprej, ako se vsprejmo nova pravila — pod nadzorstvom vlade, katera ima pravico nadzorovati odbor, vse knjige, blagajnico, korespondenco in splošno k vsem zborom ali sejam odposlati vladnega zastopnika. Skozi 52 let obstaja že to društvo, katero je ustanovil ranjki Ferdo J. Schmidt, znani trgovec in naravoslovec;

društvenike ima ne le po vsej Kranjski, ampak tudi Dolenj. Štajerskem, Koroškem in dr. Članov je nad 500, premoženja blizu 68.000 gld., katero se je do sedaj ločilo na bolniški zaklad z 38.000 gld., in na penzijski zaklad s 30.000 gld. Z ozirom na novo postavbo za bolniško zavarovanje delavcev, pod katero spadajo tudi trgovski pomočniki, mora društvo svoja pravila v tem zmislu preustrojiti, da ne bi bili pravi društveniki prisiljeni pristopiti k okrajni bolniški blagajnici. Pri vsem tem hoče odbor letni donesek z 8 gld. zvišati na 12 gld. Ta znesek bil je pred kratkim še 6 gld. in pred nekoliko 15 leti samo 4 gld.; o tej napravi čuje se različno mnenje mej društveniki, kateri morajo ves donesek iz svojega zaslužka plačevati. Čuje se želja, da, ako društvo svoja pravila že v zmislu nove postavbe preustroji, naj pa še to soglasno določi, da od letnega doneska plača dve tretjini društvenik, jedno tretjino pa gospodar (Arbeitgeber), tako bi bilo vsaj pravično! Sicer bi bil pa tudi skrajni čas, da društveniki — mej katerimi je nad polovica narodnih — zahtevajo, naj se njim pravila v slovenskem in nemškem jeziku izroče; doslej je to določko — katera je bila že pred leti nameravana — oviral prejšnji predsednik, od katerega so se (brez uspešno) nadejali obile podpore in ustanove. Sedaj je pa na čelu mož pravičen, brez razlike v obče priljubljen, in njega namestnik takorekoč pri društvu osiveli mož, koji blizu 46 let vse svoje izvrstne moči z nenavadno marljivostjo žrtvuje društvu. Od teh pričakujemo društveniki, da uresničijo naše želje, in da bode društvo še bolj razcvetalo, njima v čast, nam v prid.

— (Kmetška posojilnica Ljubljanske okolice) podarila je dijaški ljudski kuhinji svoto 20 gld. Podpisano vodstvo izreka za velikodušni dar tem potom svojo toplo zahvalo.

Vodstvo „Dijaške ljudske kuhinje“.

— (Pevski zbor „Slovenskega bralnega društva“ v Kranji) priredi v soboto dne 8. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni gosp. Fr. Ks. Sajovica hotel „Nova pošta“ pevski večer.

— (V Konjiški Gori) našel je gozdni vodja Havlina, kakor javlja „Deutsche Wacht“, velikansk slonov čekan (zob.) To je menda prva taka najdba na Štajerskem.

— (V Šent Vidu nad Ljubljano) razpisano je mesto nadučitelja z letno plačo 600 gold., priklado 100 gold., in prostim stanovanjem. Prošnje do 6. aprila.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri okrajnem sodišči v Kranji eventualno pri kakšnem drugem sodišči. Prošnje do 7. aprila. — V Ribnem pri Bledu razpisano je mesto učitelja. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje v 14 dneh.

— (Tat iz navade.) Pri včerajšnji prvi obravnavi sodilo je porotno sodišče Ljubljansko o jako zanemarjenem človeku, Jakobu Hriberniku, 30 letnem kmetkem fantu iz Zunanjih Goric, kateri je bil že desetkrat kaznovan zaradi tatvine, zadnji čas tudi s teško večletno ječo. A jedva se je poslovil koncem l. 1889 iz letovišča kaznjencev na Ljubljanskem Gradu, takoj, komaj štiri dni prost, pričel je zopet prirojeno mu obrt tatvine izvrševati, zaradi katere je že tolikrat v sodski dvorani, pred gospodi z zlatim ovratniki dognal „dokaz zmožnosti“. Izbirčen zatoženi Hribernik, kar se tiče objektov tatvin, nikdar ni bil in tako se je ravnal tudi v novi dobi svojega delovanja. Pred njim ni bil varen ne krompir na polji, ne kokoši na dvorišču, ne suknja na ležišču v hlevu, ne dežnik, ki se je pred hišo sušil, ne moške, ne ženske spodnje hlače, rjuhe, sploh, kar mu je prišlo le na vid, vse je takoj romalo z njim in bilo na cesti prodano, seveda daleč pod ceno, da je bilo le kaj za „jeruš“. Delo se mu je od nekdanj mrzilo in smehljaje se mej veselostjo ne baš izbranega občinstva odgovarjal je na vprašanja predsednika g. Kočevarja. Posebno hudo je hotel kaznovati žensko, kateri je prinesel štiri ukradene kokoši, da mu jih oskubi od perja in skuha za dobro juho. A ker je le-ta rekla, da so kokoši sumno blago in jih ni hotela kuhati, ukral jej je svilnati dežnik in ga takoj na cesti prodal za 1 gld. A ne samo kral, tudi goljufal je Hribernik. Prosil je prenočišča pri kmetu in tu slišal, da je hišna mati rekla: jutri bode treba po ječmen (ješpranj) v mlin, tu in tu. Takoj se je predstavil Hribernik kot hlapec iz dotične hiše, odnesel ječmen in ga na cesti prodal. Postopač je zatoženec Hribernik, kakor ga zatožba dolži in kakor on sam priznava „comme il faut“. Da je povedal žandarjem in

županom, ki so ga prijeli, tudi napačno ime, o tem se ne bode nihče čudil. Porotniki spoznali so ga krivega hudodelstva tatvine in goljufije, tudi vlačugarstva in da je sleparil s tujim imenom oblastva. Obsojen je bil na pet let poostrene teške ječe, s pristavkom, da, ko kazen prestane, se odda v prisilno delavnico. Kriminaldoktorji so bili nad to interesantno figuro iz svojih krogov kar ponosni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 6. marca. Katoliško-politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence ustanovljeno. Udeležba mnogobrojna. Naučočnih preko sto zastopnikov, večinoma kmetov, iz vseh dolin slovenske Koroške. Nepopisna nautuženost. Živela vsestranska zavednost!

Dunaj 6. marca. „Vaterland“ piše: Gospodske zbornice šolska komisija snide se v kratkem, da nadaljuje posvetovanja.

Berolin 6. marca. Pri obedu braniborskega provincijalnega deželnega zbora naglašal cesar tesno zvezo mej Braniborci in Hohenzollercerji in rekel naposled: Kdor je z menoj, temu sem hvaležen. Kdor je proti meni, tega se bodem znal braniti. Ko bi nas napali, imel bodem veliko in hrabro vojsko na svoji strani.

Beligrad 5. marca. Žurnalista Spoljarića, ki je o svojem času sovražno napadal tukajšnje avstro-ogersko poslaništvo in navzlic uradnim svarilom svoje agitacije nadaljeval, so iz Srbije iztirali.

Pariz 5. marca. V političnih krogih se govori, da bode Tirard po jutrnji zbornični seji zaradi bolehnosti prosil za dopust, mej dopustom pa Carnotu poslal svojo pismeno ostavko.

Berolin 5. marca. Govori se, da bode vlada od novega državnega zbora zlasti zahtevala novih kreditov za topništvo. Richter in tovariši bodo nekda zahtevali, da se odpravijo carine na živila in se nadomeste z novimi davki.

Razne vesti.

* (Mesec januar) pobira največ žrtev svojih iz kraljevskih in cesarskih hiš. V januarju umrlo je dosedaj še največ kronanih glav. 28. januarja 814 umrl je Karol veliki, 12. januarja 1519 cesar Maksimilijan I., 5. januarja 1762 ruska carica Elizabeta, 13. januarja 1787 kraljica pruska Elizabeta, 21. januarja 1793 Ludovik XVI., 9. januarja 1878 kralj italijanski Viktor Emanuel, 9. januarja 1873, Napoleon III., 30. januarja 1889, cesarjevič Rudolf in v letošnjem prosincu cesarica braziljanska, nemška cesarica Avgusta in 18. pros. t. l. princ Amadeo Savojski.

* (Princ in prodajalec pečenega krompirja.) Angleški prestolonaslednik princ Waleški šel je pred kratkim spremljan od vojvode Edinburškega iz nekega kluba pozno po noči. Nakrat si zmisli princ Albert Eduard pokusiti pečen krompir nekega branjevca; vojvoda Edinburški se temu ni upiral in vsak izmed njiju kupil je za penny krompirja. „Joe“ pa je spoznal kupca in drugo jutro postavi se s svojim vozom prav proti kraljevičevi palači. Kmalu zbralo se je okoli njega dosti ljudstva in princ opazil je, da ima nad svojim vozom s tremi peresi princa Waleškega okrašen nastopni napis: „Založnik njegove kraljeve visokosti princa Waleškega!“ Poslali so strežaja, naj odstrani napis, a brezuspešno. Stoprv zasobni tajnik prinčev je moža s precejšnjo denarno svoto dovel k temu, da je odzvel napis in odšel še le, ko je napravil izvrstno kupčijo.

* (Dobro plačan nasmeš.) Čisto samcat živel je priletni starček v odljudnej ulici Bostonskeje. Brez veselja in prijateljev potekla so mu leta in življenja trudi in težave zgubanjili so mu obraz. Njemu nasproti stanovalo je mlado dekle, katero ni noben dan zagledavši ga zamudilo, pozdraviti ga z najčarobnejšim smehom na ustnih. Nikdar ni starec govoril z njo, a umrši nedavno zapustil je po oporoki vse svoje precej veliko premoženje nasmihačemu „vis-a-vis“.

* (Drug družega.) V okolici Trierja vračal se je nek kočijaž s praznim vozom iz Alzenške doline. Na potu sreča peš idočega „moža postavbe“ in ta ga prosi, naj mu dovoli ustopiti. Dobrovoljni voznik mu brez odlašanja dovoli. Mej vožnjo poprosi ga redar ognja za smodko. Tudi tej prošnji ustreže radovoljno in vzame iz žepa telovnika žveplenico. Čez nekaj časa dobi radodarni mož od policije kazensko povelje, naj plača šest mark, ker je imel žveplenke nezavite v žepu. Kočijaž pove to stvar gospodarju svojemu in gospodar pošlje potem nehvaležnemu policaju račun v znesku dvanajstih mark za vožnjo. Denar se mu je precej izplačal iz gotovih uzrokov, ta ga je pa dal smeje za svojem hlapcu, da poplaša iz tega kazni šest mark in da si napravi škatljico za klinčke.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnštva: Gosp. B. H. v
 V. L.: Naročnina Vaša poravnana je do 30. aprila t. l.

Tuji:

5. marca.

Pri **Stonu**: Diamant, Resch, Beiler z Dunaja. — Svoboda iz Bisaga. — Paa iz Idrije. — vitez Tonello iz Stramare. — pl. Motovy izpod Klostra. — Ožura iz Osivnice. — Ke lemda iz Zagreba. — Mally iz Tržiča. — Dr. Čebule iz Maribora.

Pri **Maličih**: Gruber, Leirer, Petrič, Sneipidel, Hammerer, Komarek, pl. Pflügel z Dunaja. — Haffner iz Linca. — Hurtig iz Bukovine. — Rother iz Solnograda. — Faleschini iz Gradca. — Senitz iz Celja. — Brož iz Idrije. — Volčič iz Žužemberka. — Berens iz Hamburga. — Obresa z Vrhnik.

Pri **južnem kolodvoru**: Preck iz Pliberka. — Gril iz Semica.

Umrli so v Ljubljani:

4. marca: Josip Andolšek, računski asistent, 30 let Križevniške ulice št. 4 za jetiko.

5. marca: Helena Kralič, delavčeva hči, 10 mesecev, Črna vas št. 38 za božjastjo. — Fran Podlpec, marker, 24 let, Pokopališka cesta št. 4 za jetiko. — Tine Tomc, delavec, 69 let, Strelške ulice št. 8 za oslabiljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. marca.	7. jutraj	732.6 mm.	— 9.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	2. popol.	727.3 mm.	— 2.6° C	z. jvz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	727.2 mm.	— 7.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 6.5°, za 9.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta gld.	87.95	—	87.40
Srebrna renta	87.95	—	87.65
Zlata renta	109.85	—	109.90
5% marcna renta	101.90	—	101.80
Akcije narodne banke	928. —	—	924. —
Kreditne akcije	315.25	—	312.75
London	119.20	—	119.30
Srebro	—	—	—
Napol	9.43 1/2	—	9.43 1/2
C. kr. cekini	5.60	—	5.60
Nemške marke	58.22 1/2	—	58.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	—
Ogerska zlata renta 4%	102	95	—
Ogerska papirna renta 5%	98	80	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	50
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	159	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Zahvala.

Mej boleznijo in povodom smrti naše pre-
 srčno ljubljene, nepozabljive soproge, oziroma
 hčere in sestre, gospe

Marije Zamide

došlo nam je toliko dokazov odkritosrčnega in
 iskrenega sočutja, da se čutimo dolžne, za to,
 kakor tudi za mnoge lepe vence in mnogobrojno
 udeležbo pri pogrebu izrekat i našo najprisrčnejšo
 zahvalo.

V Ljubljani, dne 5. marca 1890.

(189)

Žalujoči ostali.

Učenec

za specerijsko prodajalnico, govoreč nemški in slovenski,
 lepega vedenja in z dobrimi šolskimi spričali, se išče. —
 Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (179—2)

**Srbske
 narodne pesmi**

o boju na Kosovem.

Iz zapišćine
 Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. —
 Tiskala „Narodna Tiskarna“
 1889.

Knjižica bode gotovo vsa-
 komu, ki se zanima za so-
 brate Srbe in njih pesem,
 dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Ti-
 skarni“ v Ljubljani za ceno
 30 kr., po pošti 32 kr.

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75

**Američanska
 urazbudilom**

na sidro

s po noči svetečo cifer-
 nico. Visokost 18 cm, s po-
 niklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva
 tovarniška zaloga ur.
 Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vamejo tri ure, pošljejo
 se franko na vsako pošto
 postajo. (187—1)

Učenec

vsprejme se takoj za trgovino s steklom in por-
 celanom v Pulji. Kdor zna nemški, ima pred-
 nost. Pisma naj se name naravnost pošljejo.

(196—1)

Fran Perinsig,
 trgovina s steklom in porcelanom v Pulji.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(1083—18)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
 vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
 zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

IVAN JAX

v Ljubljani.

Velika zaloga
**šivalnih
 strojev**
 za rodovine in
 obrtnike.

Cenike
 pošiljam
 zastonj in
 franko.

(942—17)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po originalnih to-
 varniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

**Za elegantno
 pomladno in poletno
 moško obleko**

zadosti je 1 odrezek v dol-
 gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.
 vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne
 gl. 7.75 iz fine
 gl. 10.50 iz jako fine
 gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (6)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbi-
 ri svilo pretkana grebenasta
 sukna, blago za ogrtače, loden
 za lovce in turiste, peruvienne
 in tosking za salonske obleke,
 predpisana sukna za gg
 uradnike, blago iz sukanca
 za moške in dečke, ki se sme
 prati, pristna piqué-gilet-b'aga
 itd. itd.

**Za dobro blago, natan-
 čno uzorec odgovarja-
 jočo in točno dopošilja-
 tev se jamči.**
 Uzorec zastonj i franko.

Univ. med.

Dr. EDVARD GLOBOČNIK

deželni okrožni zdravnik

v Cerkljah.

(176—2)

Štev. 2999.

(185)

Naznanilo.

Prostovoljna prodaja v zapuščino Antona Kalčič-a spadajočih
 neobremenjenih, na Trški gori pri Novem Mestu ležečih posestev:

1. Vinograd pod ulož. štev. 321 kat. občine Ždinja vas z
 zidanico, skupno cenjen 650 gld.
2. Vinograd pod ulož. štev. 322 kat. obč. Ždinja
 vas s hišo, hlevom in svinjakom, skupno cenjen na 1225 „
3. Vinograd pod ulož. štev. 323 kat. obč. Ždinja
 vas, cenjen 100 „
 je odložena na 20. sušca 1890 ob 11. uri pri
 tej sodnji.

- b) premičnin, mej njimi 45 butar kolja, sodov. vina in
 druge kletne oprave pa na 22. sušca 1890 ob
 10. uri dopoldne na lici blaga na Trški
 gori pri Novem Mestu.

Pri posestvih 10 % vadij, uplačevanje kupnine v 3 obrokih.
 Premičnine pa se imajo precej plačati in odstraniti.

Dražbeni pogoji in inventarski zapisnik leže pri sodnji na pre-
 gledovanje.

C. kr. m. d. okrajno sodišče v Novem Mestu
 dne 3. marca 1800.

Naznanilo.

Castitim gospodom naročnikom in prijateljem

pivovarne Senožeške

usojam si naznaniti, da se bode v prihodnje

izvrstno sveže pivo

po najkulantnejših cenah izdavalo in prosi za mnogo-
 brojna naročila

Tomaž Holt

posestnik pivovarne v Senožeah.

(171—3)

Trgovina

z drobnim in Norimberškim blagom.

Oddam svojo bogato in izbrano zalogo s poslovnim
 mobilarjem vred, posebno za kacega Slovenca ali Kranjca
 gotova eksistenca.

Majhna obročna odplačila, nizke obresti, slaba kon-
 kurenca in najboljše mesto.

Vprašanja prosi direktno **E. Toman. Ptuj, Šta-
 jersko.**

(177—2)